

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 93.673 van 1 maart 2001  
in de zaak A. 100.388/X-10.126.**

In zake : 1. Ludo OP DE BEECK,  
2. Maria DI FABIO,  
3. Luc LIEBAERTS,  
4. Eugene PAEPENS,  
die woonplaats kiezen bij  
Advocaat V. ENGELEN,  
kantoor houdende te  
3530 HOUTHALEN-HELCHTEREN,  
Herebaan-Oost 3/1

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de  
minister van Maatschappelijke Integratie,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat B. BRONDERS,  
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,  
E. Beernaertstraat 106.

tussenkomen partij :

de gemeente HOUTHALEN-HELCHTEREN,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat W. MERTENS,  
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,  
Scheigoorstraat 5.

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat Ludo  
OP DE BEECK, Maria DI FABIO, Luc LIEBAERTS en  
Eugene PAEPENS op 13 februari 2001 hebben ingediend om  
de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst  
dringende noodzakelijkheid te vorderen van de beslissing  
van de ministerraad van 15 december 2000 strekkende tot  
het inrichten van een asielcentrum op het domein  
Hengelhof te Houthalen-Helchteren;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 15 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 februari 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten V. ENGELIN en S. DE COSTER, die verschijnen voor verzoekers, van Advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat W. MERTENS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de gemeente HOUTHALEN-HELCHTEREN met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen

worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verwerende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid betwist; dat zij in dat verband betoogt :

"Verzoekende partijen beweren kennis te hebben gekregen van de bestreden beslissing op 22 december 2000. Wellicht hadden verzoekende partijen zelfs reeds eerder kennis van de bestreden beslissing, aangezien zij op 22 december 2000 een verzoekschrift tot verkorting van de termijn van dagvaarding hebben ingediend bij de griffie van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt. Verzoekende partijen hebben aldus bijna zestig dagen gewacht vooraleer een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen. Alhoewel verzoekende partijen in deze periode een vordering voor de burgerlijke kortgeding-rechter hebben ingesteld, teneinde de oplegging van een verbod te horen bevelen, blijft de vaststelling dat zij gewacht hebben tot het einde van de periode van zestig dagen waarbinnen het annulatieberoep dient te worden ingesteld, om een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen.

Dit staat in schril contrast met de bewering van verzoekende partijen omtrent de dringendheid, wetende dat door verwerende partij reeds op 28 december 2000 voor de burgerlijke kort geding rechter was aangevoerd dat de kennisneming van de vordering niet tot het imperium van de gerechtelijke macht behoorde en het hoger beroep tegen de beschikking van de Voorzitter van 29 december 2000, reeds op 3 januari 2001 aan verzoekende partijen werd betekend.

M.b.t. huidige vordering hebben verzoekende partijen duidelijk getalmd, terwijl zij evengoed reeds op 22 december 2000 deze vordering hadden kunnen instellen. De omstandigheid dat zij voor een verkeerde rechtsinstantie een vordering hebben gesteld doet hieraan geen afbreuk, te meer zij daar van meet af aan uitdrukkelijk zijn op gewezen";

Overwegende dat de eerste twee verzoekers wonen in een straat die grenst aan het domein Hengelhoef; dat derde verzoeker een campingplaats huurt op het domein; dat vierde verzoeker verklaart een

pompstation uit te baten in de onmiddellijke omgeving van het domein;

Overwegende dat de bestreden beslissing werd aangekondigd in een persbericht van 15 december 2000; dat in een brief van 15 december 2000 de minister van Maatschappelijke Integratie aan het gemeentebestuur van Houthalen-Helchteren heeft medegedeeld dat de minister-raad op die dag de inrichting op het domein Hengelhoeve van een open opvangcentrum voor 750 asielzoekers heeft goedgekeurd; dat de verwerende partij verklaart dat, aangezien de inrichting van het asielcentrum geen bouwvergunningplichtige ingrepen vereist, de exploitatie van het centrum op korte termijn kan worden gerealiseerd en het opvangcentrum reeds in januari 2001 operationeel had kunnen zijn voor een honderdtal personen, ware het niet dat verzoekers een burgerlijk rechtsgeding hebben aangespannen op 26 december 2000; dat inderdaad een beschikking van 29 december 2000, gewezen in kort geding door de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt, de Belgische Staat verbod heeft opgelegd het asielcentrum in te richten; dat het arrest van 13 februari 2001 van het Hof van Beroep te Antwerpen de voornoemde beschikking heeft vernietigd omdat de justitiële rechter geen rechtsmacht heeft om kennis te nemen over de vordering van verzoekers aangezien het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van de vordering geen subjectief recht betreft; dat de volgende dag verzoekers een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid hebben ingediend; dat deze om proceseconomische redenen moet geacht worden met bekwame spoed te zijn ingediend;

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering voor het overige niet betwist;

Overwegende dat de eerste, de tweede en de derde verzoeker met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de eerste plaats doen gelden :

"(...)

De bestreden beslissing maakt een ernstige en onmiddellijke inbreuk op de bestemmingsvoorschriften van het Gewestplan Hasselt-Genk en het B.P.A. 'Toeristische Weg Borkrijk-Hengelhoef-Kelchterhoef' en miskent ondergeschikt manifest de vergunningsverplichting voor de doorgevoerde functiewijziging, met de extra omstandigheid dat zulks noch in feite noch in rechte in de bestreden beslissing wordt verantwoord en hieromtrent evenmin enig overleg is geweest met het gemeentebestuur van de gemeente Houthalen-Helchteren, zodat de aangehaalde middelen ernstig zijn.

(...) dat, hoewel er in principe geen rechtstreeks verband bestaat tussen de ernst van de aangevoerde middelen en de ernst van het nadeel, toch niet kan weerlegd worden door de besturen dat een overtreding van de bestemmingsvoorschriften van een B.P.A. aan een buur meteen ook een ernstig nadeel berokkent. (...)

Uiteindelijk bestaat de deelgemeente Houthalen-Oost uit ongeveer 4.000 inwoners hetgeen plots door de bestreden beslissing zou toenemen met 750 vaste bewoners. Deze laatsten verblijven in een open centrum en zullen, zich dan ook vaak begeven in de wijk bewoond door verzoekers sub 1.a en b, alsmede in de omgeving van de camping alwaar verzoeker sub 2 steeds een campingplaats heeft gehuurd en huurt.

De rust welke verzoekers sub 1.a, 1.b en 2 normaal mogen verwachten in hun omgeving rekening houdend met de natuurlijke omgeving gevormd door het domein Hengelhoef en de aanpalende zone van het natuurgebied Ten Haagdoren Heide dreigt verstoord te worden door het feit dat de populatie ter plaatse plots wordt opgedreven met 750 personen welke niet enkel in het toeristisch seizoen doch wel gedurende het ganse jaar aldaar zullen verblijven.

Zonder enige voorlichting worden de wijkbewoners geconfronteerd met 750 nieuwe bevolkingsleden, waarvan zij de zeer specifieke problematiek (precair juridisch statuut, eventuele integratiemoeilijkheden, economisch en/of misschien wel politiek getraumatiseerd, afwezigheid van enig inkomen nu het bestaansminimum niet meer aan asielzoekers wordt toegekend) niet kennen, wat bij verzoekers sub 1.a, 1.b en 2 een verhoogde vrees voor sociale spanning, zelfs mogelijk van verhoogde criminaliteit in hun wijk, zou doen ontstaan.

Hierdoor heeft verwerende partij een gevoel, een gemoed, die door sommigen zelfs onterecht als een 'vooordeel' bestempeld zou worden, in de hand gewerkt waardoor de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, met haar onvermijdelijke aantasting van de bestemming van het domein Hengelhoef en omliggende wijk, als een ernstig en niet te herstellen nadeel ervaren zal worden.

Elk nadeel is in een zekere mate een subjectief gegeven en de omstandigheid dat een nadeel een subjectief aspect inhoudt, heeft op zich niet tot gevolg dat met dat nadeel geen rekening kan worden gehouden";

Overwegende dat de verwerende partij erop wijst dat de verblijfsaccommodatie waarin de asielzoekers zouden worden opgevangen deel uitmaakt van een 300 ha groot domein dat hoofdzakelijk bestaat uit bossen, een kasteelgebouw, een zwembad, een camping en de verblijfsgelegenheid, uitgebaat door de v.z.w. Gezondheidszorgen en dat de Belgische Staat enkel de gebouwen voor verblijfsaccommodatie zou aankopen en het kasteelgebouw, het zwembad, de camping en de omliggende bossen verder worden geëxploiteerd door de betrokken v.z.w.; dat de verwerende partij daaraan toevoegt dat de aanwezigheid van 750 asielzoekers op een plaats waar vroeger veel meer toeristen aanwezig waren niet tot een ernstige verstoring van het leefklimaat van verzoekende partijen leidt, dat in een eerste fase slechts een honderdtal asielzoekers zou worden toegelaten terwijl er volgens de verzoekende partijen gedurende de vakantieperiodes meer dan 200.000 toeristen aanwezig zijn, dat de bewering dat de komst van 750 asielzoekers tot sociale spanning en zelfs tot een mogelijke verhoogde criminaliteit in de wijk zou leiden louter hypothetisch is en het nadeel subjectief en zelfs onbestaande is en alleszins niet ernstig is en dat de verwerende partij er van meet af aan op heeft gewezen dat vooral gezinnen met kinderen zouden worden opgevangen in het opvangcentrum "waaruit bezwaarlijk een verhoogde criminaliteitsdreiging kan worden afgeleid";

Overwegende dat de schending op zich van een bestemmingsvoorschrift van een plan van aanleg, gesteld dat dit terzake het geval zou zijn, niet per se een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt; dat het nadeel in zoverre niet ernstig is;

Overwegende dat het domein Hengelhoef 300 ha groot is; dat de recreatiegids die verzoekers overleggen vermeldt dat het verkeersvrije domein het hele jaar open is en bestaat uit visvijvers, dennenbossen, beukenlanen, heidelandschappen, sportaccommodatie, een subtropisch recreatiebad, een bungalowpark, een camping en trekkers-hutten; dat blijkens de door verzoekers overgelegde onduidelijke uittreksels uit het bijzonder plan van aanleg de verblijfsaccommodatie waarin de asielzoekers zullen worden ondergebracht gelegen is in de zone "centrum voor verblijfsrecreatie-vakantiewoningen" die ongeveer midden in het domein ligt, een eind van de Tulpenstraat waar de eerste twee verzoekers wonen; dat de caravanstandplaats van derde verzoeker niet wordt aangeduid; dat uit bovenvermeld onduidelijk uittreksel wel blijkt dat aan de zijde van de Tulpenstraat een zone "centrum voor verblijfsrecreatie-kampeerterrein" is ingetekend; dat deze zone een eind van de verblijfsaccommodatie is gelegen;

Overwegende dat het "opdrijven van de plaatselijke populatie" met 750 personen ook buiten het seizoen in een gebied dat volgens verzoekers jaarlijks door 200.000 toeristen wordt bezocht, een verwaarloosbaar gegeven is en zonder noemenswaardige invloed op de rust van de eerste, de tweede en de derde verzoeker, te meer omdat het domein ook buiten het hoogseizoen openstaat voor sociaal toerisme; dat verzoekers niet uitleggen of concreet aantonen hoe, en het zelfs niet van algemene bekendheid is dat, de "specifieke problematiek" van deze 750 personen zou leiden tot sociale spanning of mogelijk verhoogde criminaliteit"; dat de vrees of

afkeer die verzoekers op dat gebied koesteren derhalve zonder grond is; dat het nadeel in zoverre niet ernstig is;

Overwegende dat eerste, tweede en derde verzoeker nog doen gelden :

"Het domein Hengelhoef is een in Midden-Limburg unieke groene recreatiezone met een beboste oppervlakte waarvan de ongeschonden nabijheid en toegang een onvervangbare kwaliteit biedt aan de buurtbewoners en vakantiegangers.

De recreatieve stemming die het domein kentekent zal onvermijdelijk teloorgaan door de inrichting van een open opvangcentrum voor kandidaat-vluchtelingen in het hart van deze groene zone en het domein zal onmiddellijk zijn eigenheid verliezen.

Ook is het zo dat verzoekers sub 1.a, 1.b en sub 2 zeer vaak gebruik maken van de recreatiezone van het domein Hengelhoef, met zwembad, wandelgebied en diverse vormen van recreatie hetgeen onmogelijk wordt gemaakt, minstens zeer ernstig wordt bemoeilijkt door de inrichting van het domein als asielcentrum.

Verwerende partij draagt de toegegeven onmiddellijke bedoeling om het domein met een drie kilometer lange en twee meter en half hoge afspanning te omheinen (...).

Vooreerst zou hierdoor een onherroepelijke esthetische schade berokkend worden aan het ganse domein en de omliggende buurt, welke geheel in strijd is met de algemene architectonische structuur en bestemming van dit gebied.

Vervolgens zou hierdoor een belangrijk deel van het domein ingepalmd worden door een constructie, die niet enkel de allures zou wegdragen van een versterkte vesting, maar veel erger één van de toegangen tot het domein zou afsnijden en aldus de toegankelijkheid van het domein ernstig zou bemoeilijken, de wandelopervlakte en het landschap ernstig inperken.

Het zwembad wordt trouwens hiertoe gesloten en zal voor verzoekers sub 1.a, 1.b en 2, evenals de overige bevolking niet meer toegankelijk zijn.

Het is overigens zo dat verzoekster sub 1.b lijdt aan een zeer ernstige longaandoening (...) en zij net deze groene omgeving heeft gekozen om zich hier te vestigen. Zij maakt dagelijks gebruik van de wandel-, fiets-, zwem- en horecamogelijkheden van het recreatiepark, zodat de inperkingen op deze mogelijkheden die de bestreden beslissing noodgedwongen met zich meebrengt een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel aan de gezondheid van verzoekster sub 1.b zal berokkenen";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat niet wordt geraakt aan de recreatieve, toeristische en groenvoorzieningen die los staan van het opvangcentrum, dat de beboste oppervlakte toegankelijk blijft, dat het zwembad niet wordt overgenomen, dat de bewering dat het domein volledig zou worden omheind met een kilometerslange en twee meter en half hoge afspanning onwaar is, dat desgevallend, nadat hiervoor een stedenbouwkundige vergunning zal zijn verleend, de onmiddellijk aansluitende omgeving van de verblijfsaccommodatie zal worden omheind, dat de tweede verzøkende partij dus net zo goed als vroeger zal kunnen leven in een groene omgeving zoals voorheen het geval is geweest en kunnen genieten van de wandel-, fiets- en horecamogelijkheden en dat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat zij als naaste buurtbewoner vroeger gebruik heeft gemaakt van de verblijfsaccommodatie;

Overwegende dat blijkens de recreatiegids die verzoekers overleggen in het domein mogelijk is wat volgt :

"Het verkeersvrije Hengelhoef met haar visvijvers, dennenbossen, beukenlanen en heidelandschappen vormt een verrassend decor voor wandelaars en fietsers.

Voor sportievelingen is het volgende mogelijk : heerlijk joggen, fit-o-meter, voetbal, tennis, basket en volley.

Tijdens de vakantiemaanden en de weekends staat een enthousiaste animatieploeg voor hen klaar, met een dagelijks wisselend programma, waarin het clown-festival, de poppenkast, de huifkar, ... vaste waarden zijn.

Een handig betaalmiddel voor de verschillende activiteiten is de pretkaart. Deze kaart biedt tal van mogelijkheden : spoorfietsen, midgetvoetbal, minigolf, dobbertonnen, waterfietsen, roeibootjes, racen met de gocarts of mini-auto's en een ritje met de Hengelhoef-Express of huifkar. De grote speeltuin daarentegen is het hele jaar gratis toegankelijk.

Leergierige natuurvrienden kunnen terecht in het bijenpaviljoen, gelegen aan de reeën- en schaapsweide, terwijl avonturiers eropuit kunnen trekken in natuurpark 'Ten Haagdoornheide'";

dat het wegvallen van de verblijfsaccommodatie zonder invloed is op hogerstaande recreatieve mogelijkheden; dat het verder gebruik van een reeds bestaande verblijfsaccommodatie niets verandert aan het groen karakter van de omgeving; dat de vrees van verzoekers voor een omheining niet gesteund is op aanneembare gegevens maar op een krantenknipsel waarin de beheerder van de camping vertelt wat de overheid volgens hem zinnens zou zijn te doen; dat het subtropisch zwembad buiten de verblijfsgelegenheid valt, de bestreden beslissing erop overigens geen betrekking heeft en uit niets blijkt dat deze de niet-toegankelijkheid ervan zal meebrengen;

Overwegende dat eerste en tweede verzoeker voorts wijzen op de waardevermindering van hun eigendom; dat een financiële schade echter een nadeel is dat niet moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat de bewering van derde verzoeker dat "de camping wellicht gesloten (zal) worden" een hypothetisch nadeel is; dat de bewering dat de ligging van de camping niet langer interessant is, steunt op het hierboven onjuist gebleken uitgangspunt dat de recreatieve voorzieningen van het domein verdwijnen; dat het nadeel in zoverre onbestaande is;

Overwegende dat derde verzoeker niet zegt waar zijn pompstation ten opzichte van het domein is gevestigd; dat het nadeel dat hij aanvoert niet naar behoren is uiteengezet, en in zoverre niet ontvankelijk is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de derde door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente HOUTHALEN-HELCHTEREN in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

### **Artikel 2.**

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

### **Artikel 3.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzing, op een maart tweeduizendeen, door de  
Xe kamer, die was samengesteld uit :

|        |                     |                  |
|--------|---------------------|------------------|
| Mevr.  | M. VRINTS,          | kamervoorzitter, |
| de HH. | J. BOVIN,           | staatsraad,      |
|        | G. VAN HAEGENDOREN, | staatsraad,      |
| Mevr.  | A. TRUYENS,         | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. TRUYENS.**

**M. VRINTS.**